

постави (за) укоръ ѿногова който зае да ме попие :
Διάψαλμα : Богъ ще испрати милостъта Своа и
 истината Своа.

4 Дъшата ми (е) междѸ львове : лежимъ (меж-
 дѸ) пламенны челоуѸцы, на-които зѸбите (сѸ)
 копиа и стрѸлы, и азыко имъ сакла Ѹстра.

5 Вознесиса, Боже, на небеса : слабата Твоа
 (нека е) по сичката земя.

6 Примка приготвиѸа на стѸпките ми : дъшата
 ми се преклонюваше да падне : ископаѸа предъ
 мене ровъ : паднаѸа въ него. *Διάψαλμα*.

7 Готово е сѸрдцето ми, Боже, готово е сѸрд-
 цето ми : ще поемъ и славословимъ.

8 Востани, славо моя : востани, псалтырю и
 гѸсли : ще встанемъ ранѸ.

9 Ще Те славословимъ, Господи, междѸ людѸе :
 ще Ти пѸснопоемъ междѸ народы.

10 Защото се возвеличи дори до небесата ми-
 лостъта Твоа, и дори до Ѹблацыте истината Твоа.

11 Вознесиса, Боже, на небеса : слабата Твоа
 (нека е) по сичката земя.

ПСАЛОМЪ нз.

(Давидъ се скорки на сѸдѸите неправедны. Про-
 рече юще че ѸтмѸщенѸето БожѸе ще ги разори
 скорѸ и совершеннѸ.)

За първыа пѸвецъ, (надъ) Ал-ташхеаъ, Мик-
 тамъ Давидовъ.

ДѸ ли наистина говорите справедливостъ? сѸдите
 ли сѸ правотъ, сынове челоуѸчестѸи?

2 Най вече со сѸрдцето ракотите неправды :
 расподѸлавате неправдата на-рѸцете ваши по
 земята.

3 ОтчѸждиѸасе нечестивите (юще) Ѹ ложеснѸ :